

EN LÖRDAGSMORNING

Musik & text: Ing-Britt Alveparrr

Jag går där i min träd-gård mor-gon - vin-den känns så sval och björ-kens knop-par
Vi slår oss ner på var-sin stol vid bor-det i hans kök och hål-ler upp i
Men du må tro ler Gun-nar visst fanns ä-ven gla-da dar. Vi cyk-la-de till

so-ver än på gre-nen brun och kal. Ack syn-tes min-sta snö-drop-pe att ti-na fru-sen
kop-par-na en la-gom kaf-fe - gök. Här in-ne är det triv-samt det känns varmt på mån-ga
dan-sen u-te un-der him-mel bar, och fast vår ung-doms-tid var hård så tror jag att den

själ, men vå-ren drö-jer än en stund det vet jag allt-för väl. Jag tit-tar mot min
vis. En vär-me i-från hjär-tan li-ka väl som i-från spis. Sen bör-jar Gun-nar
var mer fylld av verk-lig gläd-je än den vå-ra barn nu har. Jag tit-tar på min

gran-nes tomt och strax så får jag se en här-lig syn som fån-gar och som loc-kar mej att
ta-la om sitt liv och hur det var. Det blir så mån-ga min-nen i-från gam-la flyd-da
kloc-ka: "oh vad ti-den har gått fort. Här sit-ter vi så triv-samt fast jag an-nat bor-de

le. Med mju-ka skutt ett e-korr-par från ta-ket sej be-ger, att ä-ta u-tav
dar. Han slet som dräng hos bön-der i en tid som var så svår. Man ser att ti-den
gjort. Du ska ha tack för kaf-fet och den grann-säm-ja här rår. Nu går jag ut och

brö-det som till fåg-lar-na de ger. Så plöts-ligt hör jag Gun-nars röst som all-tid li-ka
har haft svårt att lä-ka al-la sår. Vi yng-re som hör ta-las om ett liv med köld och
räf-sar tänk det känns att det blir vår."

glad: "Go-mor-ron se det ljus-nar vi får nog en här-lig dag. Kom in en stund på kaf-fe och så
slit, om ma-ten som be-stod av bröd och var-sin sil-la-bit. Vi fat-tar ej att män-ni-skor fick

tar vi oss en gök!" Jag sät-ter räf-san, kän-ner vå-rens tre-van-de för-sök.
le-va så ge-ment. En kamp i sta-tar-stu-gors vrår från bit-ti-da till sent.